

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL SEX

OM TILLVARONS RÖRELSEASPEKT

Innehåll: 6.1 Inledning. 6.2 Dynamis. 6.3 Materieenergi. 6.4 Den kosmiska rörelsen. 6.5 Viljan. 6.6 Olika slag av rörelse, av energi och av vilja. 6.7 Alltings "återfödelse". 6.8 Manifestationsprocessen. 6.9 De sju fundamentalenergierna. 6.10 Ändamålsenligheten i tillvaron. 6.11 Kosmiska energier. 6.12 Solsystem- och planetenergierna. 6.13 "Ideer styra världen". 6.14 Kosmiska ideer. 6.15 Hierarkiska ideer. 6.16 Ideerna i mänskligheten. 6.17 Materieformernas och naturkrafternas ursprung. 6.18 Ryt, periodicitet. 6.19 Höljesenergier. 6.20 Rörelsekunskapen måste hemlighållas. 6.21 Fiktioner om rörelseaspekten. 6.22 Rörelseaspekten är den viktigaste. 6.23 Den revolutionerande rörelsekunskapen. 6.24 Okunnigheten om rörelseaspekten. 6.25 Allt förvandlas. 6.26 Vårt totala beroende av det högre. 6.27 Tankar är energier. 6.28 Kunskap är energianvändning. 6.29 Kunskapen måste omsättas i handling. 6.30 Självförverkligande. 6.31 Magi. 6.32 Allvetenhet och allmakt. 6.33 Esoteriska talesätt avseende rörelseaspekten. 6.34 Avslutande betraktelse över viljan.

6.1 Inledning

¹Till rörelseaspekten hör alla skeenden, alla natur- och livsprocesser, alla förändringar. Allting befinner sig i rörelse, och allt som rör sig är materia.

²Det är rörelsen, som verkar förändring, frambringar allt, uppehåller allt och slutligen upplöser allt och möjliggör den företeelse som vi kallar evolution i biologiskt hänseende eller i medvetenhetshänseende.

³Det är rörelseaspekten, som utgjort grunden till våra hjälpbegrepp "tid, energi och lag". Lagen = kausaliteten = konstantrelationerna i rörelsen. Tiden = sättet att mäta rörelsen.

⁴I hylozoiken skiljer man mellan tre artskilda huvudslag av rörelseorsaker: dynamis, materieenergi, vilja.

⁵Dynamis är urmateriens outtömliga, dynamiska energi, all rörelses upphov, universums allenergi, all krafts källa; evigt verkande, omedveten. Dynamis är en blind kraft, vars allmakt visar sig däri att den förmår frambringa uratomer i urmateriens absoluta täthet och homogenitet och ge dessa uratomer förmåga av rotation.

⁶Energien är själva förutsättningen för all slags aktivitet. De högre atomslagets energi formar de lägre atomslagen, möjliggör materiesammansättningen och är orsaken till materieformernas bestånd och kontinuerliga förändring. All utveckling beror på ändamålsenligt tillgodogörande av tillvarons energier. Felaktigt riktande av energier är orsaken till alla slags misslyckanden, alla slags sjukdomar. Om dessa energier vet vi mycket litet, och detsamma gäller förmågan att rätt bruka dem.

⁷Vilja är aktiva medvetenhetens förmåga att få dynamis att verka genom sig, att ändamålsenligt rikta energierna. Denna förmågas förvärv förutsätter det fulla förvärvet av det slag av aktiv medvetenhet som svarar mot slaget av vilja. Ju högre slag av aktiv medvetenhet, desto större effektivitet.

⁸Utan rörelse eller vilja finnes ingen kosmos och ingen utveckling. Det må vara att allvetenheten planerar, men det är viljan och allmakten som förverkligar. Materieaspekten är av betydelse såtillvida, som medvetenhet är beroende av materien och verktygets beskaffenhet för att komma till uttryck. Utan materia finns varken medvetenhet eller rörelse.

⁹All energi fungerar friktionsfritt, när den är i full överensstämmelse med Lagen, det vill säga naturlagarna och livslagarna. Det är därför harmonilagen är en universell lag. Ifall vibrationerna från de olika materielagarna icke harmonierar, så motverkar de varandra med minskad, neutraliserad effekt som resultat. I högre världar, begynnande med kausalvärlden, är dis-

harmoni utesluten.

¹⁰Ett kollektivväsen representerar alltid företrädesvis någon av de tre livsaspekterna, varför man kan tala om materieaspektens, medvetenhetsaspektens och rörelse- eller viljeaspektens kollektivväsen. Därvid måste man hålla i minnet att även de två andra aspekterna förstås alltid finns hos varje kollektivväsen, ehuru de icke är lika framträdande som den representerade aspekten. Sålunda representerar de fyra lägre naturrikena, mänskligheten inräknad, materieaspekten. Planethierarkin företräder särskilt medvetenhetsaspekten. Ett nytt naturrike, kallat ”nya gruppen av världstjänare”, har börjat framträda mellan mänskligheten och planet-hierarkin. Att detta nya rike framträder markerar att människomonader på högre stadier kollektivt övergår till att arbeta huvudsakligen med att befrämja medvetenhetsutvecklingen. På motsvarande sätt är planet-hierarkins medlemmar av högre grader, tredjejagen (43:4–45:3), allt mer intensivt upptagna med rörelseaspekten, allt som har att göra med viljans upp-väckande och dess lagenliga inriktande.

¹¹Givetvis är det planetregeringen, som främst representerar rörelseaspekten, viljeaspekten, och använder de kosmiska energierna för de olika manifestationsprocesserna inom planeten.

¹²Tredjejagen har till uppgift dels att ytterligare nerdimensionera dynamiseffekten, dels att övervaka dennas ändamålsenliga användning inom de fyra lägsta naturrikena för evolutionen i vidare bemärkelse.

¹³Till planetregeringens och planet-hierarkins uppgifter hör att använda primärenergien för dirigeringen av sekundära involutions- eller elementalmaterien. Former av detta slags materia, vilka har passiv medvetenhet, tjänstgör såsom perfekta robotar och möjliggör såväl det meka-niska skeendet som ändamålsenligheten i naturen.

¹⁴Esoteriken ger oss kunskap om de fundamentala energierna med sin lära om de 49 atomslagen med dessas rörelseaspekt. Hittills har man lagt alldeles för stor vikt vid materien och medvetenheten, icke uppmärksammat att såväl materien som medvetenheten också har en rörelseaspekt, visande sig i materien såsom energi och i medvetenheten såsom vilja.

¹⁵Materieaspekten visar oss hur det är, men rörelseaspekten hur det skall bli. Det förut-seende, som det ändamålsenliga arbetet med energierna fordrar, har livsokunnigheten miss-tolkat såsom alltings förutbestämthet. Det ingår i urskillningsförmågans utveckling att lära sig skilja mellan förutseende och förutbestämthet. Om allt vore förutbestämt, vore den fria viljan omöjliggjord. Förutseendet kan därför avse bara sannolikheter, visserligen allt större ju fler orsaker som beaktas och ju närmare framtid som avses.

¹⁶Västerlandet har upptäckt materieaspekten, Indien medvetenhetsaspekten. Rörelse- eller viljeaspekten återstår att upptäcka för exoteristerna i både Västerland och Österland.

6.2 *Dynamis*

¹Rörelsens ursprungliga upphov, universums allenergi, är urmateriens dynamiska energi, av Pytagoras kallad dynamis. (Ordet ”dynamis” betonas på första stavelsen.) Dynamis är en, en enhet, enda urkraften, all krafts källa. Den är evigt självverkande, grundorsaken till universums perpetuum mobile, outtömlig, omedveten, allsmäktig inom gränsen för materiens möjligheter.

²Dynamis frambringar uratomerna i urmaterien, ger atomerna deras ursprungsrörelse, möj-lighet till all annan rörelse, gör uratomerna eviga och oförstörbara genom att evigt vidmakt-hålla deras dynamiska rörelse, driver uratomerna till manifestation.

³Dynamis verkar i varje uratom och direkt endast i uratomerna (atomslag 1), indirekt i all lägre materia, alltså av uratomer sammansatt materia (atomslag 2–49). Dynamis gör urmani-festationerna (uratomerna) till en evigt dynamisk rörelse.

⁴Dynamis gör att högre materia kan verka såsom energi på lägre materia. Dynamis’ för-måga att påverka materien minskas i varje lägre atomslag och ännu mer i varje lägre mole-kylarslag av atomslagen 43–49. Ju större uratomtätheten (ju mer sammansatta atomslagen), ju grövre materien (atomslag, molekylarslag), desto mindre dynamiseffekten, och detta i alla

världar i hela kosmos.

⁵Dynamis driver materien att verka i enlighet med materiens egen lag eller natur. Lagen för orsak och verkan är alltså det sätt, på vilket dynamis åstadkommer orubbliga konstantrelationer (naturlagar) i materiesammansättningen och på grund av urmateriens natur.

⁶Dynamis verkar oinskränkt i kaos (urmanifestationen, uratomernas tillstånd före involveringen i en kosmos) och kan såsom blind kraft verka bara kaos. Dirigerad av allvetenheten och allvisheten verkar dynamis fullkomliga ändamålsenligheten, baserad på kunskapen om materieaspektens konstantrelationer.

⁷Dynamis kallas även vilja, emedan den kan verka genom medvetenheten, kan erövrats av medvetenheten och bli allvetenhetens allmakt.

⁸I den mån individen i högre riken förvärvar tillgång till dynamis, är hans kraft också outtömlig. Absolut blir detta möjligt först i högsta kosmiska riket eller sjunde gudomsriket (1–7). I alla lägre kosmiska riken (8–14, 15–21 etc. till och med 36–42) är allmakten begränsad och kosmiska energin tillgänglig inom kosmiska medvetenhetens ram. I den mån ytterligare energi skulle behövas, tillföres individerna denna från högre världar. I varje högre rike finns en grupp särskilda dynamiker, som uteslutande har till uppgift att tillhandahålla högre kosmisk energi för lägre rikens medlemmar.

⁹Dynamis är enda kraften. Den bör icke förväxlas med så kallade naturkrafter eller fysikens energier. Energi är materia. Olika energier är olika slag av materia. Materia kan verka såsom energi på annan materia. Energi är högre materias verkan i eller påverkan på lägre materia. I sista hand är det visserligen dynamis, som driver högre materia att verka såsom energi på lägre materia. Materia är energi så länge dynamis verkar. När dynamis icke längre verkar, upphör materien att vara energi, och därmed är energin i egenskap av energi förintad. Dynamis är således enda oförstörbara kraften. All annan kraft förintas.

¹⁰Dynamis är det dynamiska och materien såsom energi det mekaniska. Dynamis påverkar materien direkt. Dynamis är alltid initialimpulsen, som sätter materien såsom energi i rörelse. Energin verkar direkt endast på sitt " eget " slag av materia och kan icke verka på annan materia annat än genom materia. Det finns lika många olika slag av energi (riktigare energins verksamhets- eller uttryckssätt) som det finns olika slag av atommateria. Dynamis verkar direkt endast i urmaterien samt i uratomerna (urmanifestationen) och indirekt genom aktiva medvetenheten. Urmaterien blir både materia och energi för manifestationsmaterien.

¹¹Urmanifestationen är urmateriens dynamiska process, och all annan manifestation är nödvändigtvis även samtidigt både urmanifestation och urmateria. Urmateriens blinda dynamiska kraft håller allt i evig rörelse. Ingenting kan eller får stå stilla. Upphörde uratomernas rotationsrörelse för bråkdelen av en sekund, skulle atomen upplösas. Bubblan skulle icke längre vara bubbla utan vara förintad. Hela urmanifestationen är rörelse, och varje uratom är evigt dynamisk.

¹²Dynamis utför arbetet, åstadkommer skeendet, naturprocessen. I manifestationsmaterien är det medvetenheten, som dirigerar, formar, bestämmer sättet. Dynamis är överallt det primära. Mest märkbart blir detta likväl, när medvetenheten icke är aktiv. Dynamis är både primär och sekundär. Såsom primär är den till tiden före och oberoende av medvetenheten. Såsom sekundär är den beroende av aktiv medvetenhet och är då vilja. Vad vi i övrigt kallar vilja är enbart olika företeelser, som kan ha direkt, indirekt men också intet samband alls med viljan: önskan, strävan, energi, vitalitet, målmedvetenhet, uthållighet, val av motiv, handlingsfrihet, handlingsförmåga etc.

6.3 Materieenergi

¹Energi i vetenskaplig betydelse är materia i rörelse. Alla högre materielag (atomslag, molekylarslag) är energi i förhållande till alla lägre materielag.

²Alla slags energier består av antingen atomer eller molekyler. Dynamis kan icke verka

annat än med dessa som material. Också ”ideer” är atomer eller molekyler med energi från dynamis, som är urkraften i allt. Och allting är yttring av tillvarons treenighet.

³Materia upplöses icke i energi utan i högre materia.

⁴När materien upphör att röra sig, upphör dess egenskap av energi.

⁵Alla naturkrafter är materia. Det finns över 2400 olika slag av naturkrafter inom solsystemet (43–49). Varje molekylarslag innehåller 49 olika materielager, vilka kan verka såsom energi.

6.4 Den kosmiska rörelsen

¹Den kosmiska rörelsen (inom de 49 atomslagen), all energi i vår kosmos, uppkommer genom att från högsta atomvärlden (1) en jämn flod av uratomer (primärmateria) strömmar ner genom de 48 lägre kosmiska atomvärldarna, genom atomerna av alla lägre slag (2–49), och återvänder till högsta världen i ett kretslopp, vilket pågår så länge lägre världar behöver existera. Denna ström har dynamis såsom drivkraft och dels håller allting i rörelse, dels håller atomerna, molekylerna, materieaggregaten kvar i deras givna form, dels möjliggör alla manifestationsprocesser, vari ingår involverings-, involutions- och evolutionsprocesserna. Den kosmiska rörelsen har ingen annan uppgift än att tillhandahålla energier för manifestationsprocesserna.

²Dirigeringen göres av individer i högsta kosmiska riket. Dirigeringen av denna tre-, sju- och 49-faldigt differentierade energi i solsystemens molekylarmateria göres av högsta kollektivväsen inom solsystemen i ständigt växlande cykler i enlighet med den för hithörande materia nödvändiga periodicitetens (rytmens) lag.

³Till kontinuerliga involverings- och evolveringsprocessen hör materiens sammansättning av uratomer (atomslag 1) till 48 allt mer sammansatta atomslag (2–49), till 42 allt mer sammansatta molekylarslag, alla materieformers forande, förändring, upplösning och återformning (enklast uttryckt: alltings återfödelse).

⁴Den kosmiska rörelsen medför att alla atomer i alla världar och följaktligen alla molekyler och aggregat utstrålar materieenergi, varvid aggregatet alltid i något avseende meddelar något av sin egenart. Varje aggregat utsänder därför specialiserad energi.

⁵Vibrationer uppkommer genom att högre materielager genomtränger lägre. Detta har givit upphov till talesättet ”allting består av vibrationer”.

6.5 Viljan

¹Viljan är det centrala i rörelseaspekten. Viljan är dynamis’ verkan genom aktiva medvetenheten. Aktiv medvetenhet är alltså medvetenhetens förmåga att låta dynamis verka genom sig, den förmåga av energiyttring som ligger till grund för allt handlande. Utan vilja vore vi passiva, inaktiva. Viljan är energins individualiserade sätt att verka genom medvetenheten, varvid det väsentliga för allt högre världar är medvetenhetsinnehållets lagenlighet, planmässighet, ändamålsenlighet, målmedvetenhet.

²Vilja är således förening av medvetenhet och energi. Och det är därför ett högre slag av medvetenhet har en större energieffekt. Att ett lägre slag av medvetenhet inte behöver vara förnuftigt, visar sig i såväl fysiska som emotionala impulser.

³Esoteriska axiomat ”energi följer tanken” anger att aktiva medvetenhetens yttringar påverkar materien att verka såsom energi.

⁴Medvetenhetsaktiveringen är i de tre lägsta naturrikerna en omedveten och automatisk process, som i människariket efterhand blir medveten. I högre riket är den resultat av självinitierad medvetenhetsaktivitet.

⁵Den praktiska innebörden av det här just sagda är att monaden för att övergå från människariket till femte naturriket måste vara självaktiv i medvetenhetshänseende. Detta är ett nödvändigt ehuru icke tillräckligt villkor; ytterligare nödvändiga villkor är exempelvis förvärv

av permanent självmedvetenhet och av de tolv essentiala egenskaperna.

⁶På emotionalstadiet är begäret och på mentalstadiet förnuftiga motivet människans vilja. Den ursprungliga filosofiska definitionen av vilja var ”medvetenhetens relation till ett ändamål”.

⁷Viljeaspekten, sådan den yttrar sig i individuella medvetenheten, har fått ett otal beteckningar: fysiskt ”självbevarelse-drift” (vilja till liv); emotionalt (lägre) ”begär”, (högre) ”aspiration”; mentalt ”ändamålsenligt motiv”; kausalt ”ändamålsenligt och målmedvetet självförverkligande” i enlighet med Lagen; essentialt ”enhetsförverkligande”; och så vidare i allt högre slag av medvetenhet.

⁸Egentligen är uttrycket ”blind vilja” en motsägelse, även om vi använder energier utan att förstå det och utan vetskap om deras natur.

⁹Motivet för handlandet påverkar viljan. Ju större kunskapen om verkligheten och livslagarna är, desto mera förnuftigt blir det avsedda ändamålet. Utmärkande för sunt förnuft är dess strävan till förenkling. Det enklaste är det svåraste av allt, med avseende på både insikt och förverkligande.

¹⁰Människan får icke veta vad vilja är. I stället kallar hon allt möjligt och omöjligt för vilja. Så mycket kan sägas att viljan är den del av urvarats allmakt som individen förvärvat möjlighet att använda och som därför bestämmer hans utvecklingsnivå.

¹¹Hos människorna är viljan själviskt bestämd men blir, allteftersom evolutionen utför sitt välgörande arbete, alltmer i överensstämmelse med livslagarna och inriktad på allas, det helas väl. Även i högre riken sker en oavslutlig anpassning till de allt större möjligheter som uppbarar sig, när kunskapen om Lagen ökar, sådan den yttrar sig i allt högre världar.

¹²Alla medvetenhetsyttringar är också energiyttringar.

¹³I viljan kan man urskilja två huvudmoment: energiyttringen och motivet.

¹⁴Vilja är praktiskt taget förmåga att förverkliga, att omsätta insikt i handling. Kunskapen är av föga värde, om den ej leder till något. Kunskap medför ansvar. Planethierarkin, som ger oss kunskap, gör det icke för att folk skall kunna sova bättre. Den kastar inga pärlor. Den som ej förstår kunskapens värde, går miste om tillfällena till utveckling icke endast för en inkarnation. Det råder formlig konkurrens om lämplig nation, lämplig ”kast”, lämplig kulturmiljö, lämplig släkt och familj.

¹⁵Eftersom tillvarons mening är alla monaders medvetenhetsutveckling, kräver denna allas samfälliga medverkan och ömsesidiga tjänande (i motsats till allas självhävdelse). Planethierarkin menar med ”viljan” den goda viljan i överensstämmelse med livsändamålet. All annan vilja för till allas krig mot alla. Som alla esoteriska sanningar är denna omedelbart självklar.

¹⁶Den största makten i allt liv är ändamålet, när detta är i överensstämmelse med Lagen och tillvarons mening och mål. Det är detta esoterikern kallar ”vilja”. Det människorna kallar ”vilja” är målmedvetenhetens energi, hur missriktad denna än må vara. Esoterikerns ”vilja” förutsätter kunskap om verkligheten och förmågan att omsätta denna kunskap i alla livsyttringar. I denna bemärkelse är det först i tredjetriaden, som viljan kan göra sig gällande. Dittills har den kunnat yttra sig enbart såsom energi. Enligt esoterikern kan man inom världarna 47–49 icke alls tala om vilja. Och man gör radikal skillnad på andratriadens och förstatriadens slag av energier, icke endast därför att energierna alltid yttrar sig olika i olika världar utan även därför att de i högre verkar mera ändamålsenligt.

¹⁷Det finns lika många slag av viljans verksamhetssätt som det finns slag av aktiv medvetenhet. Begäret utlöser emotionalenergin, förnuftsmotivet mentalenergin. I båda fallen är det viljan, som utgör dynamiken, initialenergin. Starkast yttrar sig emotionalviljan hos nuvarande mänskligheten, eftersom emotionalmedvetenheten är den mest aktiva medvetenheten. Det är därför vissa teosofier kallar den för ”egentliga viljan”. Esoterikern synes vilja förbehålla beteckningen ”vilja” för den av verklig kunskap om verkligheten och om livslagarna ledda essentiala medvetenhetens (46) motiv. Den ursprungliga esoteriska beteckningen ”vilja”

avsåg aktivitet i enlighet med livets mening och mål.

¹⁸För exoteristerna, för dem som saknar esoterisk kunskap, har viljan alltid varit ett mysterium, eftersom endast esoteriken kan förklara den företeelsen. Den vetenskapliga determinismen, som innebär förnekande av viljans frihet, är ett lika fundamentalt misstag som gudomliga godtycket i religionen. Den ursprungliga determinismen har naturligtvis som vanligt misstolkats. Den betydde något helt annat än vad filosofiska och vetenskapliga okunnigheten förkunnat. Därmed avsågs att viljan beror av motiv och bestäms av starkaste motivet. Detta är visserligen ett beroende och såsom beroende en viss ofrihet. Men denna ofrihet avskaffar individen själv, när han kan göra vilket motiv som helst till det starkaste. De motiv, som omedvetet bestämmer hans handlande, tillhör dels de i undermedvetenheten liggande i förflutna liv förvärvade, dels de genom i regel idiotiserande uppfostran och påverkan från omgivning i nya inkarnationen förvärvade.

¹⁹Enligt planethierarkin är förstajagets vilja determinerad (ofri) men däremot andrajagets vilja fri, ty denna vilja förutsätter kunskap om Lagen (i andrajagets världar, 45–49) och tillämpar den friktionsfritt, det vill säga så att den icke kan komma i konflikt med Lagen, vilket annars skulle medföra bundenhet. Detta är förklaringen av ”den fria viljan”, man tvistat om i alla tider. Som vanligt i dylika fall förelåg en oinvidgas missuppfattning av ett esoteriskt faktum.

²⁰Planethierarkins syn på viljan gör att somliga författare benämner såväl andratriadens som tredjetriadens tre slag av medvetenhet för olika slag av ”vilja” och rentav bortser från såväl materieaspekten som medvetenhetsaspekten. Viljan har för dessa författare blivit det enda väsentliga.

²¹Hos superessentialjag, 45-jag, har viljan, förmågan att låta dynamis verka genom aktiva medvetenheten, blivit så effektiv att alla lägre världars materielag (46–49) förefaller automatiserade. För 45-jaget bjuder materieaspekten så föga motstånd att ”allt är energi”.

²²Det superessentiala är andrajagets viljeaspekt. Superessentiala energier når förstajagets höljen (och organismen) via hjässcentrum. Det superessentiala är den fulländade enhetsviljans energi, denna enhetsvilja, som är första uppenbarelsen av verkliga viljeaspekten.

²³Viljan är för människan ett olösligt problem (”mysterium”). Hon kan icke ”begripa” eller ”förstå” viljans natur, endast konstatera dess effekt i olika relationer. Först superessentialmedvetenheten har möjlighet fatta något av dess väsen, ty först i 45-materien synes dynamis kunna verka på sådant sätt att individen kan börja förstå vad som menas med kosmisk allmakt.

²⁴Man kan säga att viljan bland annat är en syntes av kunskap, enhet, makt och lag. Den är dynamis. Den yttrar sig såsom ”vara”.

²⁵Det planethierarkin kallar ”vilja” är dynamiserad materia, impregnerad med atomer av högre atomslag och hithörande slag av medvetenhet.

²⁶Det människorna kallar vilja är egentligen målmedveten beslutsamhet, ett försök att dynamisera emotional eller mental materia med egen tankeform av illusiva eller fiktiva slaget.

6.6 Olika slag av rörelse, av energi och av vilja

¹Det finns lika många olika slag av rörelse, av energi och av vilja som det finns atomslag och molekyllarslag. I analogi med materieaspekten och medvetenhetsaspekten finns således även sju huvudsakliga slag av rörelse inom solsystemets sju atomvärldar (43–49), alltså: fysisk rörelse, energi och vilja (49), emotional (48), mental-kausal (47), essential (46) och så vidare till och med manifestal rörelse, energi och vilja (43).

²Det finns lika många olika slag av vilja som det finns slag av aktiv medvetenhet. De olika slagen av vilja förvärvas samtidigt med full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i namngiven värld eller med jagets förmåga att centra sig i det hölje som består av världens materia.

³De energier, som kommer till synes, är närmast högre molekyllarslags inverkan på närmast lägre inom varje värld. Atomenergierna verkar från värld till värld genom atomslagen.

⁴Eftersom lägre materielag är sammansatta av högre, består lägre slagen energier av högre.

Därvid är att märka att sammansättningen förgrovar materien och i oerhörd grad minskar energiverkan.

⁵Ett fundamentalt axiom i esoteriken är att alla slags energier är trefaldiga till sin natur, en upptäckt som återstår för vetenskapen att göra. En av dessa tre dominerar. Av de två övriga verkar den ena positivt kvalificerande, den andra negativt eliminerande. Detta innebär att varje energis rätta manifestation och önskade resultat förutsätter sammankomsten av tre krafter, ty eftersom initialt verkande kraft och motverkande kraft är lika och utbytbara i alla världar, måste det tillkomma en tredje kraft, som förmår den initiala att övervinna motståndet.

6.7 Alltings ”återfödelse”

¹Alla materieförmer (atomer, molekyler, aggregat, världar, planeter, solsystem, aggregat av solsystem etc.) är underkastade förvandlingens lag. De formas, förändras, upplöses och formas på nytt. Det sker ett ständigt utbyte av uratomer i atom- och molekylarslagen. Alltings ”återfödelse” är en oundviklig företeelse bland annat därför att inga materieförmer (inklusive atomer och molekyler) i längden uthärdar den slitning som blir följden av kosmiska rörelsen (uratomernas cirkulation).

²De uratomer, som bildar alla dessa materiesammansättningar, får därigenom tillfällen att ständigt göra nya erfarenheter i nya former. Alla lär av allt.

³Alla organismer (växter, djur, människor) erhåller vid formens förnyande likartad livsform, tills deras medvetenhetsutveckling kräver en artskild högre form, en mer ändamålsenlig möjlighet att förvärva ökad erfarenhet.

⁴Människan återföds såsom människa (aldrig såsom djur), tills hon lärt allt hon kan lära i människoriket och förvärvat alla erforderliga egenskaper och förmågor för att kunna fortsätta sin medvetenhetsexpansion i femte naturriket. Återfödelsen förklarar dels livets skenbara orättvisor (enär envar i nya liv får skörda vad den sått i föregående), dels den medfödda latent förståelsen och de en gång självförvärvade anlagen. Den gör mer än så. Den vederlägger till 99 procent allt mänskligheten godtagit såsom sanning.

6.8 Manifestationsprocessen

¹Manifestationsprocessen är den process, genom vilken kosmos med allt dess innehåll kommer till. Hela tillvaron är en gigantisk process för medvetenhetens utveckling från aktuell omedvetenhet till slutlig allvetenhet. Från början omedveten, blir strävan efter allt högre slag av medvetenhet och (när insikt förvärvats) allt högre slag av enhets- eller gemensamhetsmedvetenhet (såsom nödvändig förutsättning för allvetenhet) dominerande, och alla de utvägar medvetenheten finner att vara utlopp för universalenergin inriktas på förverkligandet av tillvarons insedda mening och mål.

²De stora huvudprocesserna är:

involverings- och evolveringsprocessen
involution- och evolutionsprocessen
expansionsprocessen

³I involveringsprocessen införes de omedvetna uratomerna (monaderna) från kaos och involveras till allt mera sammansatt materia, till kosmiska materievärldar samt solsystem och planeter.

⁴I involutionprocessen väcks de omedvetna monaderna till en första, passiv medvetenhet. I evolutionsprocessens fyra lägsta naturriken blir monadernas medvetenhet alltmer självaktiv. I människoriket förvärvar monaderna individualmedvetenhet, varefter deras medvetenhetsutveckling fortsätter i allt högre naturriken.

⁵I expansionsprocessen vidgas individualmedvetenheten till allt mer omfattande kollektivmedvetenhet, tills målet för alla monader nåtts: gemensamma kosmiska totalmedvetenheten.

⁶De sju högsta kosmiska världarna (1–7) utgör grunden till allt i kosmos. De utgöres av monader, som i annan kosmos genomgått manifestationsprocessen, lärt sig handha dynamis (urmateriens evigt blinda allmakt, all krafts källa) och nu i sin tur utbygger kosmos och dirigerar manifestationsprocessen.

⁷Från dessa sju världar utgår alla de materieenergier som formar de lägre materielagen och gör kosmos till ett levande helt, stätt i ständig förändring.

⁸Till grund för hela manifestationsprocessen ligger en i stora drag skisserad plan, i vilken slutmålet (alla deltagande monaders allvetenhet) är det enda fastställda. Processen är i sitt förlopp mer eller mindre beroende av samtliga monaders medverkan. De kan visserligen icke hindra processens genomförande men äger möjlighet genom tröghet eller motstånd att fördröja den.

⁹Allt skeende, alla naturprocesser, materiens formande, förändring och upplösning, har i sista hand sitt ursprung i de sju högsta kosmiska världarna. De utgör alltså grunden för tillvarons rörelseaspekt.

¹⁰Dessa ursprungsenergier förmedlas till solsystemen genom de fem mellanliggande kosmiska expansionsrikerna (de fem sjuserierna från värld 8 till 42), varvid närmast högre omformar och nerdimensionerar materieenergierna för vidare befordran till närmast lägre.

¹¹De tre aspekternas relativa betydelse för varandra undergår en ständig förskjutning i manifestationsprocessen. I de lägre naturrikerna förefaller materieaspekten vara den enda. I varje högre rike får medvetenhetsaspekten allt större betydelse, så stor att materieaspekten, som ju förblir oförlorbara underlaget, synes medvetenheten fullständigt betydelselös. Men eftersom för varje högre slag av atommedvetenhet dynamis' allmakt allt tydligare manifesterar sig, blir till slut rörelseaspekten, viljeaspekten, den allt dominerande.

¹²Själva materiesammansättningen i enlighet med materiens möjlighet och det ändamålsenliga i naturskeendet är verk av högsta kosmiska rikets individer.

¹³Ändamålsenliga fundamentallagarna är givetvis grundade på naturlagen. Men dessutom finns i varje kosmisk värld anpassningslagar, som dels måste rätta sig efter atomslagets natur, dels ändras i den mån kosmiska ändamålet uppnås i kosmiska manifestationsprocesserna.

¹⁴De kosmiska energier, planetregeringen anpassar för planetariska manifestationsprocesserna (med ständiga modifieringar allteftersom monaderna anpassar sig till och rätt använder livslagarna), är tillfällighetslagar och bör icke betecknas såsom lagar för undvikande av begreppsförvirring.

¹⁵Världarna uppbyggs uppifrån högsta världen, och alla manifestationsprocesser dirigeras i sista hand därifrån. Högre riken har till uppgift att övervaka processerna i lägre riken, att ändamålsenligt dirigera de kosmiska energierna, så att tillvarons mening, som är medvetenhetsutveckling, blir förverkligad. Alla energier kommer ursprungligen från högre riken. I den mån individerna i lägre riken ändamålsenligt (i överensstämmelse med natur- och livslagar) tillgodogör sig dessa energier, fortlöper hela evolutionen friktionsfritt. I annat fall fås friktioner. Och dessa är ursprungliga orsakerna till "allt ont i världen".

¹⁶Solsystem och planeter, alla materieformers formande och upplösning är resultat av kosmiska materieprocesser; involvering och evolvering, involution och evolution.

¹⁷Alla materieprocesser, allt skeende bestäms av sju olika slags kosmiska energier, som i fixerade cykler genomströmmar allt i naturen. I historien bildar dessa cykler de verkliga historiska epokerna om c:a 2500 år.

6.9 De sju fundamentalenergierna

¹De materieenergier, som utströmmar från de sju högsta kosmiska världarna (1–7), är källan till alla energier i kosmos. Urkraften är visserligen dynamis. Men ursprungliga materiematerialet till energierna är uratomer. Alla energier är materiella.

²De sju fundamentalenergierna är olika uttryck för den egenart som gör att de, enligt minsta

motståndets lag, följer den numeriska principen i sjuserien (till exempel sjunde sjuserien genom världarna 7, 14, 21, 28, 35, 42 och 49).

³De sju fundamentalenergierna sammansätts alltmer och nerdimensioneras i varje lägre kosmiskt rike, tills de når lägsta riket (43–49), solsystemens sfärer, och där tillgodogöres av solsystemregeringarna.

6.10 Ändamålsenligheten i tillvaron

¹Allenergin (dynamis) är visserligen en blind, mekaniskt verkande kraft. Men kosmos är en ändamålsenlig företeelse, och de som format den har såsom enda ändamål sökt förverkligandet av uratomernas (monadernas) medvetenhetsutveckling. De har därvid måst göra allt för att till det yttersta betjäna sig av mekaniskt verkande allenergin såsom grund för all rörelse i universum (en nödfallsutväg, skulle man kunna säga) och i denna sökt inlägga vad som varit möjligt av ändamålsenlighet. Att filosoferna aldrig skulle lyckas lösa det problemet, lika litet som alla övriga fundamentala verklighetsproblem, är uppenbart för esoteriska insikten. Därtill behövs andra instrument och erfarenhetsmöjligheter än mentalmedvetenhet och fysiska experiment.

²Det var denna av högsta kosmiska riket uppgjorda plan vid formandet av kosmos, som gnostikerna gav symboliska beteckningen ”guds vilja”, ett uttryck teologerna (som alltid) lyckats gruvligen misstolka.

³Det är viktigt att lära sig skilja mellan materieaspektens och medvetenhetsaspektens energier. Materieaspektens energier arbetar med molekyllagerna. Medvetenhetsaspektens energier går genom atomslagen. Däri består skillnaden mellan kunskap och visdom.

⁴De automatiskt verkande krafterna indelades av de gamle i mekaniskt och ändamålsenligt verkande krafter. I själva verket förekommer två slags ändamålsenlighet: dels den ovan förklarade, dels den ändamålsenlighet, som fås såsom resultat vid samverkan av mekaniska naturkrafter och medvetenhetens instinktiva strävan till anpassning. Ju större denna anpassning, desto mer verkar de mekaniska skenbart ändamålsenligt. Denna instinktiva ändamålsenlighet förvärvade fysiska och emotionala evolutionsmaterien genom mentaliseringen i föregående (första slagets) solsystem.

⁵De mekaniskt verkande naturkrafterna är funktionella energier, som konstant utströmmar från kollektivväsens automatiserade höljen. Krafternas differentiering beror på dels att varje molekyllag blir sitt eget slag av energi, dels att varje kollektivväsen utsänder sin specialiserade energi.

⁶Liksom mineral, växter och djur behärskas av materieaspektens mekaniskt arbetande energier, så är fortfarande fallet med mänskligheten. Först när människorna lär känna och rätt använder de ändamålsenliga livsenergierna, fås ett annat sakernas tillstånd på vår planet. De lägre rikena tjänar mänskligheten liksom de högre. Endast mänskligheten vägrar att tjäna annat än sig själv och anser att allting är till för dess skull, vilket är dess mest fundamentala misstag. Människorna är till för att hjälpa de tre lägre naturrikerna och hjälpa planethierarkin med att utveckla mänskliga medvetenheten. Den sanningen torde vara ofattbar för de flesta; så självförblindat inriktade på sig själva är människorna.

⁷De mekaniskt verkande krafterna är den egentliga orsaken till alla sjukdomar som förekommer i alla fyra naturrikerna. Detta är ett esoteriskt axiom, som naturligtvis förkastas av de lärde. Det lär dröja, innan vetenskapen har möjlighet att konstatera detta eller att godtaga denna upplysning som ett esoteriskt faktum och en hypotes att arbeta med. Att sjukdomar förekommer i växtriket, har redan kunnat konstateras. Men yttersta orsaken till denna företeelse kan man icke finna, endast de mest närliggande.

⁸Ändamålsenligheten i naturen är resultat av samverkan mellan alla tre aspekterna.

⁹Ändamålsenligheten i historien, mänskliga medvetenhetens utvecklingshistoria genom år-miljonerna, är ett verk företrädesvis av medvetenhetsaspekten.

6.11 Kosmiska energier

¹Alla kosmiska energier som påverkar solsystemet kommer direkt från eller indirekt genom de tolv zodiakkonstellationerna. De tillhör alltid något av de sju departementen.

²Alla kosmiska, solsystemiska eller planetariska energier är cykliska. Periodicitetens lag är en universell lag.

³För att göra sig gällande måste de kosmiska vibrationerna nerdimensioneras till lägre världars dimensioner. Sålunda måste atomslag 42 av dimension 8 nerdimensioneras till dimension 7 för att verka i atomslag 43. Dessa energier från kosmos når solsystemets världar och planeterna via solen.

⁴De planetens världar ("höljen"), som utgör planeten, upptar "sina" materielag.

⁵Vår planets sju departementsenergiar verkar olika i de olika världarna och enligt samråd med solsystemregeringen.

⁶I stort sett gäller att första departementets energier alltid är verksamma inom högsta världen (43) och i olika perioder i de lägre världarna, kortare ju lägre värld.

⁷Andra departementets energier verkar alltid inom de två högsta världarna (43 och 44) och tredje departementets inom de tre högsta (43–45).

⁸Verksamma inom vår planets fysiska värld är för närvarande departementen 2, 3, 5, 6, 7.

⁹Femte departementets energier kopplades in år 1775, och det är dessa mentalenergiar som möjliggjort de stora vetenskapliga upptäckterna och tekniska uppfinningarna. Eftersom mänskligheten visat sig icke vilja använda dessa energier på rätt sätt utan missbrukar dem till livets förfång och egen fördel i stället för att låta dem komma alla till del, avkopplades de år 1950. Det dröjer c:a 50 år innan dessa mentalvibrationer mist sin verkningskraft, varefter mänskligheten får nöja sig med de upptäckter och uppfinningar som planethierarkins lärjungar får tillåtelse att utlämna.

¹⁰Sjätte departementets energier (sammanfallande med Fiskarnas zodiakepok) blir allt svagare och kommer att ha upphört verka i de mänskliga världarna inom ett par hundra år.

¹¹Sjunde departementets energier har nått ner till fysiska världen och kommer, om intet oförutsett händer, att vara verksamma de närmaste 2500 åren.

¹²Första departementets energier har börjat intränga i mentalvärlden, blir märkbara i emotionalvärlden om c:a 100 år och är i full verksamhet i fysiska världen om c:a 2000 år.

¹³Fjärde departementets energier når fysiska världen omkring år 2025. I samband därmed kommer de klaner, som tillhört detta departement, att få påbörja sin nya serie inkarnationer. (Monaderna inkarnerar icke efter att deras kausalhöljes departement upphört med sina energier i kausalvärlden och lägre världar.)

¹⁴Femte departementets energier befrämjar vetenskapen, sjätte departementets idiologierna och sjunde nya slags civilisationer.

¹⁵Historien, den verkliga historien, är vetenskapen om medvetenhetsutvecklingen under de olika zodiakepokerna och under påverkan av de olika departementsenergierna.

6.12 Solsystem- och planetenergierna

¹De kosmiska energier som når solsystemen kommer via näst lägsta kosmiska rikets sju världar (36–42).

²Solsystemen utgör ett vittförgrenat distributionsnät av dessa energier.

³Varje solsystem genomgår tre olika utvecklingsstadier, motsvarande de tre aspekterna: materie-, medvetenhets- och rörelseaspekterna. I samtliga dessa tre fall undergår solsystemet en fullständig omstötning.

⁴Solsystemen av högre grad förmedlar de kosmiska energierna till dem av lägre grad. Vårt system är av andra graden. Energierna från andra solsystem når planeterna via solen, vars uppgift bland andra är att förvandla atomenergierna till molekylerenergiar. Dessa sju huvudslag av molekylerenergiar kan som alla sjuttal indelas i tre högre och fyra lägre. De tre

cirkulerar interplanetariskt. De fyra distribueras till planeterna, varvid även cirkulationsprincipen tillämpas, så att planeterna mottar energier från varandra.

⁵Varje solsystem, varje planet representerar företrädesvis alltid någon av de sju kosmiska typerna, alltid på sitt egenartade sätt, emedan allt i kosmos är samtidigt typifierat och egenartat.

⁶Denna typifiering med samtidigt fortgående differentiering ner till egenarten gör att man i allt lägre riken får en kontinuerlig underavdelning av typerna, tills varje individ blir något egenartat men, samtidigt som han är något av alla typer, likväl i något aspektavseende kan sägas representera en viss huvudtyp.

⁷Energierna är alltid typenergier med den verkan detta har på de olika typerna i de olika materielagen och medvetenhetsslagen. När en viss typaktivitet dominerar, sätter detta sin prägel på individerna och kollektiviteterna i deras egenart. Detta medför i sin tur att varje process är något egenartat och aldrig mera kan forma något exakt lika, aldrig åstadkomma något exakt lika resultat. Denna sanning uttryckte de gamla med talesättet ”man kan icke två gånger stiga ner i samma flod”.

⁸Tilläggsas bör att alla atomer i alla materieaggregat mottar och i sin tur avger energier.

⁹De utifrån kommande energierna har sin typ och egenart. De vidare förmedlade energierna undergår alltid en viss avfärgning av egenarten hos de nya aggregat de genomströmmar.

¹⁰Astrologin bygger på ett mycket enkelt faktum: att alla kroppar (materieklot etc.) utstrålar energi, mottagen från kosmiska atomcirkulationen. Det sker ett ständigt utbyte av energier mellan solsystemen. Varje solsystem står i relation till vissa andra, och cykliska energimottagandet avser att underlätta pågående manifestationsprocessen, berörande samtliga atomer och materieaggregat (alltså även människornas materiehöljen) inom solsystemet. Att även medvetenhetsaspekten därvid berörs, inser de som insett tillvarons treenighet, vilket bland annat innebär att varje planet är hem för en kollektivmedvetenhet, ett kollektivväsen.

¹¹Kunskapen om vårt solsystems och vår planets relationer till andra solsystem, om utbytet av interstellära och interplanetariska energier, har en gång varit en mänsklighetens viktigaste vetenskap. Den nation, som nådde längst i hithörande insikter, var den kaldeiska för c:a trettio tusen år sedan. Glädjande nog har vi att motse att de individer, som i Kaldeen förvärvat sådan insikt, åter skall inkarnera för att ånyo skänka mänskligheten den esoteriska astrologin, därmed återupplivande den sedan länge glömda kunskapen. De kommer att av planethierarkin erhålla erforderliga fakta, vilket skall väcka deras latentia kunskap till nytt liv. Detta är vad som ständigt sker och är också enligt Lagen. Vad mänskligheten kan utföra, måste den själv göra. Förlorad kunskap är mänsklighetens sak att återerindra sig.

6.13 ”Ideer styra världen”

¹Såsom medvetenhetsyttring hör idén till medvetenhetsaspekten. Men dess förverkligande tillhör rörelseaspekten. Vad vore allvetenheten utan allmakt?

²”Ideer styra världen”, ty hela manifestationsprocessen förlöper enligt kosmiska ideer.

6.14 Kosmiska ideer

¹Hela manifestationsprocessen är en fortlöpande idéprocess.

²Det finns kosmiska ideer, solsystemideer, planetariska ideer, lika många olika slag av ideer, som det finns slag av atommedvetenhet och atomvärldar i kosmos.

³Det är vår planets regering, som är förvaltare av de kosmiska ideerna rörande livets fortbestånd och utveckling i planeten och som också tillser att de lagenligt förverkligas.

⁴Det är dessa ideer, som verkar naturskeendet, materiens formande, förändring och upplösning, förutsättningen för samtliga naturrikens medvetenhetsutveckling.

⁵Det är icke som fysikalisterna tror, att ändamålsenligheten i naturen är specialfall av medvetlös materias mekaniskt verkande krafter. Det är precis tvärtom: de mekaniskt verkande energierna inom solsystemen är specialfall av de ändamålsenliga: automatiserade medvetenhetsrobotar, som med osviklig precision utför sitt för dem lämpade uppdrag.

6.15 Hierarkiska ideer

¹De kosmiska ideer rörande medvetenhetsutvecklingen, som skall förverkligas i mänskligt riket och lägre riken, fastställs av planetregeringen och genomföres av planethierarkin. Ideal kan godtagas eller förkastas. Men hierarkiska ideer måste förverkligas, hur lång tid detta än tar.

²Liksom mänskligheten har sin högsta värld (kausälvärlden) och därifrån kan hämta ideer, så har planethierarkin sin idévärld, planetregeringens lägsta värld.

³Planethierarkins arbete kan avläsas i planetens historia om de fyra lägsta naturrikenas medvetenhetsutveckling, som försiggår i fysiska världen. Den historien i hela dess omfattning finns bevarad i submanifestalvärldens kollektivminne. "Akasha", som Rudolf Steiner talade så mycket om, är icke, som Steiner trodde, emotionalvärlden (48) utan submanifestalvärlden (44).

⁴Mänskliga individens historia finns i kausälvärldens (47) kollektivminne.

⁵Kausälvärlden, den platoniska idévärlden, är planethierarkins egendom. Den är tillgänglig för dem som förvärvat kausalmedvetenhet. Kausalideerna återger verkligheten, sådan denna kan återges i detta slag av medvetenhet. Kausälvärldens innehåll av ideer kallade indiske utformaren av rajayoga-systemet, Patanjali, för "regnmolnet av vetbara ting".

⁶Allt mänskligheten behöver för sin medvetenhetsutveckling får den till skänks. Den får tillfällen att i otal inkarnationer lära känna verkligheten genom egna erfarenheter. Den får vetenskap om alla de fakta den behöver för sin verklighets- och livsorientering och som den ej kan själv konstatera. Den får alla möjligheter. Men vad den kan göra, måste den göra själv, själv lösa alla sina problem. Självförverkligandets lag är en kosmisk lag, gällande i alla riken.

6.16 Ideerna i mänskligheten

¹Fysikalisterna tror att ideer är mänskliga hjärnans subjektiva uppfattningar. Det är också i huvudsak riktigt ifråga om deras ideers verklighetshalt, ty de består av emotionala illusioner och mentala fiktioner.

²Emotionala illusioner är emotionaliserade mentala föreställningar, vilka på grund av emotionala behov blivit permanenta förvissningar (dogmer, trossatser). Exempel på dylika är samtliga politiska ideologier och religionernas dogmer.

³Till mentala fiktioner hör alla infall, hugskott, gissningar, förmodanden, antaganden etc. samt vetenskapens hypoteser och teorier, alla mentala konstruktioner utan samtliga fakta insatta i sina rätta sammanhang.

⁴Kunskap däremot är fulländat tanke-system av erforderliga fakta. Endast planethierarkin kan avgöra om alla fakta föreligger.

⁵Mänskligheten har långt kvar, innan den lärt sig skilja på vad den vet och icke vet. Sokrates var en av de få människor som höll sig på säkra sidan. Andra bedrar sig själva med sin skarpsinnighet och djupsinnighet.

⁶Betecknande är att dessa superintelligenta icke blir invigda i esoteriska kunskapsordnar och att, ifall de lyckas bli det, stannar i lägre grader. Ila därän är också de som fablar om sin intuition eller tilltror sig kunna bedöma verklighetshalten i sina "uppenbarelser" eller kläroajanta upplevelser.

⁷Ifall man icke vet, begriper, inser och förstår, så är en god portion sund skepsis den säkraste inställningen, enligt råd av 45-jaget D.K. för att motverka lättrogheten och blinda auktoritetstron.

⁸Ideerna kan indelas i två huvudslag:

hierarkiska ideer

kausälvärldens ideer

⁹De hierarkiska ideerna innefattar de fakta mänskligheten behöver för förnuftig uppfattning av verkligheten och livet, tillvarons mening och mål, allt sådant som den saknar möjlighet att själv konstatera. Dessa fakta meddelas undan för undan i den mån mänskligheten utvecklas

så, att den kan rätt uppfatta dem, insätta dem i rätta sammanhang och icke missbruka dem till livets förfång och sitt eget fördärv.

¹⁰För att dessa ideer skall kunna uppfattas, måste de nerdimensioneras till det lägre mentala. De människor, som sysslar med hithörande problem och är inställda på ”rätt våglängd”, kan uppfånga hithörande mentalmolekyler. Därpå följer en materie- och medvetenhetsprocess, som kan taga relativt lång tid, i många fall ända till femton år. Mentalidén ingår i mentalhöljets medvetenhet, ofta övermedvetenhet, ofta såsom ”aning”, blir efterhand en mental-konception och arbetar sig därefter ner till mentalmolekylerna i hjärncellerna. Den kan nu utformas till en definition.

¹¹”Ideer styra världen” betyder för mänsklighetens del att ideerna är utvecklingens milstolpar, att det vi kallar historiska skeendet förlöper efter av planethierarkin nerdimensionerade kosmiska ideer. Mänskligheten skrider framåt i den mån den kan uppfatta dessa ideer såsom ideal och i sinom tid förverkliga dem.

¹²Naturligtvis vidtas även andra åtgärder. Så t.ex. får klaner på kulturstadiet inkarnera, när en ny kultur skall byggas upp, och klaner på barbarstadiet inkarnerar, när de gamla till slut livsodugliga eller livsfientliga kulturen skall slås sönder. Motsvarande process upprepas varje zodiakperiod (om c:a 2500 år).

¹³Exempel på förfuskade ideal är såväl diktatur som demokrati och kommunism. De har hittills alltid idiotiserats och brutaliserats. De är olika sidor av en och samma idé och måste under historiens gång förr eller senare förverkligas i en syntes.

¹⁴Också ”energi följer tanken” är ett esoteriskt axiom, som psykologerna ännu ej kan fatta.

6.17 Materieformernas och naturkrafternas ursprung

¹Fysiskt liv har sin fysisk-eteriska, emotionala, mentala etc. materiella motsvarighet. Det fysiska är liksom endast en förtätning, förgrovning, nerdimensionering av det emotionala, det emotionala av det mentala etc. Planeter, naturriken etc. har sin motsvarighet, sitt ursprung i högre världar. Involveringsprocessen innebär icke endast en atomernas involvering utan därjämte involvering av de i andra kosmiska riket (29–35) tänkta formerna, som tar lägsta gestalt i fysiska världen. Den fysiska världen är resultatet, effekten av aktiviteten i högre världars materia. De egentliga orsakerna till fysiskt skeende söker vi förgäves i det fysiska. Involveringsprocessen är ett successivt upprepande i allt grövre, allt mera sammansatt materia av högre materia och av det som finns i högre materia. Utan att först finnas i högre materia kan inga bestående former finnas i lägre materia. Ju högre materia den tänkta ursprungsformen tillhör, desto mer bestående, differentierad, livsduglig är den slutgiltiga formen. Och de former, som erfordras för evolutionen, måste äga högsta möjliga livsduglighet. Det var denna fundamentala och universella formgivningsprincip Platon avsåg med sin liknelse om ideerna såsom alltings upphov.

²Detta förklarar varför solsystemet kan kallas en kopia av kosmos, varför analogin är förnämsta esoteriska slutledningssättet, varpå analogin mellan högre och lägre, makro och mikro beror. Naturligtvis måste vid dylikt analogislut förfaras med varsamhet, emedan jämförelsen aldrig kan bli fullt exakt. Det i finare, högre materia förefintliga kan aldrig exakt återges i grövre, lägre materia. Vid förgrovningen måste det närmast högre ”anpassas” efter de materiella möjligheterna i närmast lägre. Och ju större avstånden i materielag mellan de jämförda verkligheterna är, desto felaktigare blir en alltför långt driven analogi. Men utan största möjliga likhet mellan högre och lägre skulle friktionen ökas och automatismen försvåras, om icke omöjliggöras. Lagen för minsta motstånd, högsta effektivitet, fullaste automatism, största möjliga likhet med idealet är en och samma universella materielag.

³De materieformer, som på vårt klot utgör de fyra naturrikerna – mineral-, växt-, djur- och människorikerna –, härleder sitt första ursprung från världarna 29–35. I dessa världar konstrueras de såsom för framtida evolutioner i lägre världar tjänliga former. Dessa materie-

former förtätas genom varje lägre materielag. Varje förflyttning från högre till lägre materia medför en fortgående experimentellt utformad anpassning till grövre materielag. Det väsentligaste involutionsarbetet i lägre världar består i att avhjälpa tendenser till avvikelser vid denna anpassning. De ändamålsenliga energierna från högre världar verkar med oemotståndligt drivande kraft. Från och med atomslag 43 sker utformningen även i molekyllarmateria. Dessa involverande materieförmer är elementaler, som reproduceras i allt lägre materielag tills fysisk-eteriska materielaget nåtts och organisk formgestaltning blir möjlig. Denna utformning i fasta, fysiska materien (49:7) blir beroende av det organiska livets funktionella självgestaltning alltifrån urcellen, varvid impulserna närmast utgår från cellernas eteriska materia. Materieförmer är antingen involutions- eller evolutionsväsen. De är involutionsväsen, tills de tas i besittning av aktiva evolutionsmonader.

⁴Förstajaget finner idealet i kausalvärlden. Kausalmateriens form är dess högsta form, idealformen. Den konstnär, som vid betraktandet av en fysisk naturform, kan erhålla en vision av motsvarande kausalform, skådar vad Platon menade med ”skönhetens idé”.

⁵Alla triader, naturformer, hela involutionen och evolutionen finns hela tiden i världarna 29–35, denna kausalitetens ursprung, varifrån och dithän alla kausalkedjor i sista hand sträcker sig. Man kan kalla dessa världar för formernas experimentverkstäder. Varje atom passerar genom de olika ”naturstadierna” i flera olika processer i kosmos, innan den i solsystemen når sin slutgiltiga ”form”. Allt liv är en ”oändlig” upprepning, som pågår, tills fulländningen nåtts genom atommedvetenhetens expansion. Endast uratomerna är, om de så önskar, odödliga. Allt lägre upplöses, allteftersom slutliga evolveringen genom manifestationsprocessen når allt högre.

6.18 Ryt, periodicitet

¹De kosmiska energierna är i oavbruten verksamhet. Men i solsystemen ökas och minskas deras aktivitet efter en för hithörande materieprocesser ofrånkomlig periodicitet, den så kallade periodicitetens lag, vars ryt är olika i varje värld, varje materielag, varje slags materiehölje.

²Det är denna periodicitetens lag, som gör att allting inom solsystemen och i solsystemens förhållande till varandra förlöper i matematiskt fastställbara, regelbundet återkommande tidsperioder eller cykler.

³Livsbalansen, balansen i materiesammansättning och materieenergi, kräver en ständig växling av de olika livsuppehållande energierna.

⁴Så t.ex. beror den s.k. livskraften i organismen på att eterhöljet vitaliseras av fem energiströmmar med 24 minuters mellanrum, så att samma slags energi periodiskt återkommer varannan timme.

⁵De mest omfattande av dessa cykler är solsystemcyklerna eller eonerna, perioder av aktivitet omväxlande med perioder av passivitet i lägre världar. En eon omfattar 4320 miljoner år. Inom solsystemet genomgår planeterna – rättare sagt: de till planeterna knutna kollektivväsendena av involutionsmonader och evolutionsmonader – sju aktivitetseoner i varje sjuklot. Vi upplever för närvarande vårt sjuklots fjärde aktivitetseon. Under loppet av en aktivitetseon vistas involutionsmonaderna och evolutionsmonaderna eftervarannat i vart och ett av sjuklotets sju klot. Eftersom vårt klot, Tellus, är det fjärde i sjuklotet, befinner vi oss i mitten av fjärde eonen; närmare bestämt nåddes mittpunkten för c:a 22 miljoner år sedan.

⁶I allt skeende härskar cyklisk aktivitet. När mänsklighetens utvecklingshistoria en gång publiceras, kommer de verkliga historiska epokerna också till allmänhetens kännedom. Den väntar då en överraskning: astronomerna kommer med hjälp av celesta mekaniken att kunna exakt beräkna de fastställbara tidpunkterna i det förflutna skeendet.

⁷Alla energiyttringar i solsystem, planeter och även i människans höljen är intermittenta företeelser, allt enligt livets ryt, periodicitetens lag.

⁸Periodicitetens lag är av största betydelse och har föga uppmärksamats ännu av exoterister-

na. Liksom eterhöljet vitaliseras periodiskt av olika energiströmmar, förhåller det sig motsvarande med övriga höljen och energier. En överskådlig mängd faktorer gör sig gällande – bland andra zodiakvibrationer, planetvibrationer, världsvibrationer, departementsvibrationer, atomslags- och molekylarslagsvibrationer, höljesvibrationer etc. – i snart sagt alla hänseenden. Den esoteriskt okunnige förstår ingenting av allt detta och gör ständiga misstag och felbedömer otaliga situationer och tillstånd på grund av denna okunnighet. De som fått klart för sig vad periodicitetens lag innebär, har lättare att uthärda de tillstånd av ”torrhet”, olust, kraftlöshet, ödslighet, tristess etc., som alla cykliskt får uppleva, sedan de insett vad detta kan bero på. Esoterikerns förståelse för dessa yttringar av periodicitetens lag lär honom genom erfarenhet att behärska därav uppkomna tillstånd, så att han blir oberoende av perioderna av ebb- och flodströmmar i sina höljen. Innan han fått kunskap om energiernas periodicitet och alltid kan förstå vad tillstånden i hans höljen beror på, har han god hjälp av insikten att han icke är sina höljen och att han måste lära sig bli oberoende av dessa. Den okunnige blir alltför lätt offer för dessa tillstånd och vet ej hur han skall kunna ”bevara sin sinnesjämvikt”. Esoterikern, som vet att ”energi följer tanken”, tänker de tankar som gör honom suverän gentemot sina höljen.

6.19 Höljesenergier

¹Esoterikern lär att grovfysiska organismen ”inte är en princip”, vilket betyder att den och allt i den saknar möjlighet till självaktivitet, att den är ett resultat av energier från högre världar och höljen, fysiska eterhöljet inräknat, att den blivit automatiserad.

²Att fysiska eterhöljet och inte organismen är det egentliga fysiska höljet visar sig i alla tre verklighetsaspekterna. Rörelseaspekten: Eterhöljet är sätet för och förmedlaren av de olika funktionella energier som är förutsättning för organismens liv, de energier som de gamle gav den gemensamma beteckningen ”livskraften”. Utan eterhöljet och dess energier skulle organismen sakna liv, vara endast ett stycke dött kött. Medvetenhetsaspekten: Att vi alls kan ha fysisk medvetenhet, äga sinnesförmågor i organismen, beror på eterhöljets centra och nervcellernas eterhöljen. Organismen saknar sinnesförmågor; organiska hjärnan saknar tankeförmåga. Materieaspekten: Eterhöljet är till före organismen, som byggs på eterhöljets nätverk och med dess energier.

³Esoterikern måste lära sig upptäcka de materieenergier, som kan verka genom de olika höljenas centra, och lära sig använda dem på rätt sätt. Lärjungen till planethierarkin får därvid alla behövliga anvisningar, men det blir hans sak att ”göra allting själv”. För honom blir därefter ”liv” liktydigt med energi och energiförbrukning.

⁴Viktigt är att inse att samtliga höljen i varje ögonblick genomströmmas av alla slags atom- och molekylarenergier. Medvetna kan endast de bli som berör de molekylarslag som jaget aktiverat (på civilisationsstadiet 48:4-7 och 47:6,7). Dessa olika slags materier, energier och medvetenheter kan lätt vålla kaos i dagsmedvetenheten, tills jaget lärt sig iakttaga dem, härleda dem och bemästra dem.

⁵I tider av nationella masspsykosor kan hela landet dränkas i vågor av emotionala vibrationer och elementaler. Det blir då för den enskilde allt svårare att se klart.

⁶När jagets vibrationer efterhand blir starkare än vibrationerna utifrån (dirigerade till stor del av masstänkandet), kan jaget lära sig behärska dem. På okunnighetsstadiet (illusions- och fiktionsstadiet) blir resultaten föga lyckade. Men när jaget förvärvat erforderlig kunskap och erfarenhet, fås till slut den självbestämda, harmoniska människan med sunt förnuft.

⁷De energier, som utgår från planethierarkins departement, strömmar ner genom människans världar. Dessa energiernas effekt hos individen beror på hans höljens departementstillhörighet och aktiveringsförmågan i höljenas centra (som anger utvecklingsnivån). Effekten är olika hos alla.

⁸Människors beteendemönster är olika såsom följd av de olika departementsenergiernas verksamhet i de olika höljen på de olika nivåerna. Kausaljaget måste kunna uppfatta dessa skillnader, om det skall förvärva förutsättningar att duga till lärare.

⁹Vi tar till oss föda, som omsätts i fysisk energi. Vi drar till oss ideer, som tillför höljena emotional eller mental energi och möjliggör dessa höljens aktivitet. Vad ”hjärnan” – rättare sagt hjärnans fysisk-eteriska centra – uppfattar av dessa ”ideer” är emellertid resultat av fysisk-eterisk energi. En stor del av mentalhöljets aktivitet tillhör vår övermedvetenhet, och hithörande mentalmolekyler når aldrig ned till det fysiska, där de kan uppfattas, emedan alla högre materier och medvetenheter genomtränger alla lägre.

¹⁰När individen når högre nivå, därmed vinner ökad förståelse och beteendet ändras, betyder detta att eterhöljet upptar andra slags energier.

¹¹När kausalenergierna börja tränga ner i personligheten (47:4–49:7), motverkar de ofta personlighetens verk, vilket nybörjare har svårt att inse.

¹²Varje människa har sina egenartade vibrationer. Dessa verkar höjande på lägre och sänkande på högre omgivning. Påverka gör de. Det är god skörd att få umgås med människor på högre stadier. Tyvärr betyder detta alltför ofta att tillfällena försummas. De som frivilligt väljer att umgås med dem på lägre stadier, dras lättare ned. Hatisk omgivning skadar alla.

¹³Det finns olika slag av magnetism, antingen attraherande eller repellerande. Rätta sinnes-tillståndet för attraherande emotional magnetism är lyckokänslan och för attraherande mental magnetism glädjen.

6.20 Rörelsekunskapen måste hemlighållas

¹Den esoteriska kunskapen, evad den avser materieaspekten och medvetenhetsaspekten, är ingen hemlig kunskap, som skulle behöva undanhållas människorna, om de vore kapabla att rätt uppfatta den. Med rörelseaspektens fakta är det en helt annan sak. I den publicerade esoteriken behandlas därför endast två av verklighetens tre aspekter: materieaspekten och medvetenhetsaspekten. Den del av esoteriska läran, som handlar om dynamis’ utlopp genom medvetenheten, förblir esoterisk. Dynamis är och förblir ett olöst ”mysterium”, vilket knappast kan nog starkt betonas. Det oerhörda lidande, det helvete på jorden, människorna bereder varandra och allt annat levande är stort nog ändå. Den kunskap, som ger verklig makt – kriteriet på verklig kunskap –, måste i möjligaste mån förbehållas dem som omöjligt kan missbruka makt. Så som människorna nu en gång är beskaffade, medför makt ofelbart maktmissbruk, blir alltid frihetens och livets fiende, i bästa fall enbart på grund av okunnighet. De som söker till trotsa sig kunskapen om viljan (”magin”), får taga de oundvikliga katastrofala följderna utan att ändå lyckas.

6.21 Fiktioner om rörelseaspekten

¹Fysikens energiteori är felaktig. Huvudsakligen genom värmeläran fick man uppslaget till den närliggande, fascinerande och felaktiga idén om energins oförstörbarhet. Det finns ingen energi utan materia, oberoende av materia eller verksam annat än genom materia. Energi är energi endast så länge den är rörelse. När rörelsen upphör, är energin såsom kraft förintad. Energin kan icke omvandlas. Ingen ”form” av energi kan omsättas i annan ”form”. De skenbara omvandlingar, man trott sig kunna konstatera, är inga omvandlingsföreteelser utan parallellföreteelser, realiteter för vilka vetenskapliga fysiken ännu saknar begrepp.

²Det vetenskapen kallar kraft eller energi är materia. Energi är materia, högre materias påverkan på lägre materia. Alla högre slag av materia är energi i förhållande till lägre slag. Närmast högre materia förhåller sig till närmast lägre såsom energi till materia. Materia upplöses icke i energi utan i högre materielag.

³Det alltför ofta förekommande talesättet att vi kan ”behärska” naturkrafterna, bör snarast avlivas. Vi kan använda några stycken. Men icke en gång gud kan ”behärska” en enda. Naturkrafterna, dynamis’ verksamhet i materien, kan användas genom vetenskap om naturlagarna.

⁴I absolut avseende är energi urmateriens dynamiska energi (dynamis). Något annat slag av ”ren energi” finns inte. Och det slaget verkar endast i och genom materia. Någon materiefri

energi finns inte. Talet att ”materien upplöses i energi” eller att ”energi förtätas till materia” är grundfalskt.

⁵Dynamis verkar i varje uratom. Dess enda möjlighet att verka är att verka i och genom uratomer (monader), som kan påverka andra uratomer. Alla slags energier utgår alltså från monader. Det är väl detta urfaktum, som legat till grund för den allmänna personliga gudsuppfattningen. Ovetande om tillvarons tre verklighetsaspekter, om medvetenhetsaspekten såsom en enda kosmisk totalmedvetenhet, om kollektivväsen såsom enda möjliga existensform i kosmiska världarna, om Lagen såsom gemensamt rörelseschema för allt i kosmos för att icke kosmos skall urarta i kaos, ovetande om allt detta gjorde man gud till en personlig storhet och då också godtycklig makt. De interstellara (kosmiska 36–42) energierna från kollektivväsen i dessa världar dirigeras till och upptas av representanterna för olika slags kollektivväsen i solsystemregeringen, varifrån de vidarebefordras till planetregeringarna. Samtliga slags kosmiska energier, som skall upptagas och användas inom solsystemet, går alltså genom kollektiviteter av monader (uratomer), liksom de kosmiska energierna är indelade i sju departement (kosmiska, solsystemiska, planetariska).

⁶I esoteriska litteraturen talas ofta om dessa kollektivväsen såsom individualväsen. Därmed menas högst utvecklade monaden i ett kollektivväsen såsom exponent för denna kollektivitet. Man måste klart fatta att enstaka monader omöjligt kan handskas med kosmiska energierna, utan dessa måste uppdelas på monaderna i kollektivväsen, som lärt sig fulländat behärska sina samordnade funktioner.

⁷En frågeställare till oinvidga: Hur skulle dessa fakta kunnat begripas av en mänsklighet, som saknade de mest elementära begrepp om verkligheten och också saknade möjligheten att tillägna sig dessa begrepp? Esoteriska lärare är oerhört handikappade, emedan de måste rätta sig efter lärjungarnas uppfattningsförmåga. Hur skulle dessa också kunna förstå sådant som ligger utanför all mänsklig erfarenhet? Lärarna är nödsakade att anpassa sitt framställningssätt till härskande fiktionssystem, vilka helgas av traditionen och i fortsättningen bli mer eller mindre outrotliga dogmsystem, ett oöverkomligt hinder för emotionalisten, som måste ha mentaliserade emotionalmolekyler för att begripa och icke kan tänka mentalt, upptaga mentalmolekyler i hjärncellerna.

6.22 Rörelseaspekten är den viktigaste

¹För planethierarkins medlemmar, som äger kunskapen om verkligheten och livet, framstår rörelseaspekten, kraftaspekten, viljeaspekten såsom den i livshänseende viktigaste av de tre aspekterna, ty den är förutsättning för alla slags manifestationsprocesser. Utan rörelsen funnes intet liv, ingen förändring, ingen utveckling. Kraften, viljan, energin är det som för framåt och uppåt. Den är levande livet. Allt annat blir stagnation. Den gör vetandet till förmåga i allt större utsträckning.

²För varje högre atomvärld monaden når i expansionen blir rörelseaspekten allt mer dominerande. Redan i värld 44 förefaller ”allting” vara energi, medvetenheten endast dirigenten, materien bärare av medvetenheten och i övrigt material att forma enligt de lagar som härskar i varje värld.

³För varje högre rike blir enhetsviljan, kollektivviljan allt mäktigare, alltmer genomträngande. Denna får enligt frihetslagen icke påtvingas någon, icke störande inverka på individens självförvärvade förmåga av frihet eller makt. Men den finns där, kan allt tydligare förnimmas, även om den ej kan identifieras, klart uppfattas, förrän på kausalstadiet, sedan kontakt med platoniska idévärlden erhållits.

⁴Rörelseaspekten är således maktaspekten. Makten beror av den alltmer omfattande kunskapen i allt högre världar och framför allt av förmågan att tillämpa Lagen (sammanfattning av alla materie-, medvetenhets- och rörelselagar i varje värld).

⁵Viljans hemlighet avslöjas, när monaden blir medveten om sin gudomlighet, ingår i en-

heten, i gemensamma, lagenliga livsviljan.

⁶Utan energi kunde människan icke tänka, ty tänkandet är en process, en energimanifestation.

⁷Den fundamentala felsynen i filosofin och även hittillsvarande ockultismen (man drar sig för att använda ordet "esoterik") är överbetonandet av medvetenhetsaspekten. Kunskapen är ej det väsentliga. Den utgör visserligen den nödvändiga grunden. Det väsentliga är dock viljeaspekten, den på kunskapen byggda förmågan att ändamålsenligt använda medvetenhetsyttringarnas energier, ty däri består förverkligandet.

6.23 Den revolutionerande rörelsekunskapen

¹Allt liv är förändring i alla avseenden, i alla tre aspekterna i alla höljen. Det är detta faktum, som givit upphov till många esoteriska talesätt: allting är rörelse; allting består av vibrationer; allting är energi etc. Om detta är mänskligheten aningslös, och för vetenskapen är detta faktum föga mer än en oklar teori. Kunde människan följa med i detta skeende och stundligen anpassa sig till det, vore livsproblemet löst. I stället söker hon på alla sätt motverka förändringen, som vanligt så förvänt som möjligt. Upptäckten av rytmen i skeendet är ju alltid ett steg i rätt riktning, men därifrån till rytmen i alla livsföreteelser är steget långt.

²Bland de många fundamentala verklighetsideerna i hylozoiken är det särskilt två som, ifall de bleve rätt förstådda, skulle revolutionera allt i människolivet. Det är insikten om att dynamis är allmakten och att medvetenheten alltid betjänar sig av dynamis och för varje högre värld i allt större utsträckning, tills den i högsta världen kan bygga en kosmos.

6.24 Okunnigheten om rörelseaspekten

¹Våra höljen kan i viss mån jämföras med elektricitetsmaskiner, som omsätter mottagen energi i arbete. Varifrån denna universella energi kommer, hur den kommer och ändamålsenliga sätten att rätt använda den, är en serie olösta problem, och de flesta förblir olösta, tills mänskligheten uppnått idealitetsstadiet och omöjligt kan missbruka den makt sådan kunskap ger.

²De s.k. atomforskarna söker utforska sättet att använda den latent energi, som finns i molekylerna, genom att upplösa lägre molekylarslag, så att dessa övergår i högre. Men hur dessa lägre molekyler bildas, kan de aldrig begripa, förrän de en gång i framtiden ödmjucar sig till att studera esoteriken. Det tycks vara omöjligt för dem att erkänna att deras dogmer är fiktioner. Nya generationer måste till, som undan för undan inser gamla vetenskapliga hypotesernas fiktivitet. Så konstrueras nya hypoteser, vilka blir nya dogmer. Trots de ständiga bakläxorna genom århundraden förblir de vid sin hypotesmetod. Däröfver vore väl ingenting att säga, om de bara icke "trodde" på den och ständigt tillverkade nya dogmer av sina antaganden.

³Enligt esoteriska astrologin kan alla slags energier (exempelvis läkemedels energier) klassificeras under sina zodiaktecken, planeter, departement, beroende på analoga vibrationer. När en gång hithörande lagar får bli allmänt kända, kommer allt vi företar oss, tillverkar etc. att påbörjas under ändamålsenliga betingelser. Det beror på mänskligheten och ledande auktoriteternas förståelse, när sådan kunskap meddelas. Så länge allt okänt bemötes med okunnighetens överlägsna förakt, får mänskligheten vara utan vetande. Talet om kollektiva ansvaret är icke tomt tal.

⁴Det esoteriska talet om "tillvarons rytm" har kommit till de oinvigdas kännedom. (Man kan mycket väl använda beteckningen "oinvigd" om dem som saknar kunskap om hylozoiken, även om det icke gäller invigning i en orden.) Naturligtvis var inbilska tilltron till egen omdömesförmåga genast färdig med förklaringar och fantasin att göra något av det. Man gör upp system, enligt vilket man söker fastställa rytmen hos individen i fysiskt, emotionalt och mentalt hänseende. Tillförlitligheten i dessa beräkningar är icke större än i de vanliga horoskop som uträknas av exoteriska astrologer. När esoteriska kunskapen blir mera utbredd, kommer tilltron till alla exoteriska beräkningar att stadigt minskas. Det finns fog för att se upp

med andra också, som utger sig för ”invigda”. Svarta logen arbetar effektivt, och dess agenter är, så underligt det kan låta, också mer effektiva. ”Världens barn äro visare än ljusets barn.”

⁵Det finns ju så många, som tycker det är roligt att ”leka med tankar” och fantisera. De kunde ju söka lösa gåtan, hur det kommer sig att vetenskapen ännu icke lyckats lösa energiproblemet, då energi är det mest lättillgängliga av allt. Hur skulle det gå för mänskligheten, om alla hade obegränsad tillgång till det, om varje bandit och idiot kunde spränga planeten i stycken? Det är tydligen så väl ordnat att man kan förstå gumman som sade: ”Det är för väl att det är som det är, ty hur skulle det annars vara?” Hon insåg att det kunde bli värre men föga troligt bättre. När människan skall styra, så vet man hur det går. De historiska epokerna slutar i totalkatastrofer. Kunskapen är icke för en mänsklighet på nuvarande utvecklingsstadium.

6.25 *Allt förvandlas*

¹Allt förändras genom aldrig upphörande – alltså lagbestämda – energipåverkningen från alla håll.

²Alla materieförmer bildas, förändras och upplöses, och nya former träder i de upplöstas ställe. Att nya former ständigt bildas är oundvikligt, eftersom inga materieförmer i längden uthärdar kosmiska materieenergiernas slitning. Allting är underkastat förvandlingens lag, emedan allting är i rörelse och det är rörelsen, som möjliggör materiesammansättningen och aggregatens bestånd. Ingenting kan eller får stå stilla. Upphörde rörelsen för bråkdelen av en sekund, skulle kosmos urarta i kaos.

³Att hela tillvaron är en gigantisk utvecklingsprocess innebär kosmiskt sett en ständig modifikation av rörelseaspekten, kosmiska energiernas anpassning till utvecklingslagen, varvid nya faktorer ständigt tillkommer. Solsystemiskt och planetariskt beröres därvid de sju lägsta atomvärldarna (43–49), de tre triadernas världar. Märkbarast visar sig förvandlingen i förstatriadens materieaspekt, andratriadens medvetenhetsaspekt och tredjetriadens rörelseaspekt. I kosmos uppgår de tre aspekterna i en högre syntes med viljeaspekten som allmakten, de kosmiska rikenas kollektivväsen i en friktionsfri, lagenlig samverkan.

6.26 *Vårt totala beroende av det högre*

¹De krafter individerna förfogar över är icke deras egna, utan alla krafter har sitt ursprung i högsta världen. De energier individen förfogar över är de som han förstår att betjäna sig av (så länge det varar).

²Vad som formar, underhåller, utvecklar vårt solsystem är en ofattligt stor ström av materieenergier från de kosmiska världarna, vilken i varje ögonblick genomströmmar alla de olika atomslagen och därmed indirekt även molekylarlagen. Vi är helt beroende av dessa kosmiska energier. De som alls kan tänka själva och inte bara säger efter vad andra sagt, borde ägna detta faktum tillbörlig uppmärksamhet och tänka igenom det – detta är vad som esoteriskt menas med ”meditation”. Då skulle de kunna lösa många problem, som annars skulle sakna erforderlig grund och förbli trossatser.

³Dynamiseffekten i varje uratom står i proportion till såväl medvetenhetskapaciteten som involveringskoefficienten, vilka är beroende av varandra. Dynamiseffekten i ett atomslag är tillräcklig för att dominera lägre materielag men icke atomslagets egen materia, varför energi alltid måste hämtas från närmast högre atomslag. Detta innebär att monaden för sin medvetenhetsutveckling måste erhålla hjälp från högre värld. I stort sett är alltså kosmiska rörelseaspekten ett verk av högsta kosmiska riket, eftersom monadernas egen kraft ej är tillräcklig för medvetenhetsexpansion.

6.27 Tankar är energier

¹Alla medvetenhetsyttringar är samtidigt energiyttringar med ofrånkomlig effekt enligt lagen för orsak och verkan. Hur använder människorna denna energi?

²Att fantasins dagdrömmar icke leder till handling är bästa beviset på deras energilöshet. Folk bedrar sig själva med sina vackra teorier. De medvetenhetsyttringar, som icke utlöser energi, saknar allvar, viljeinsats, intensitet och är därmed i stort sett värdelösa. Intellektualismen med sitt överbetonande av vetandet som det enda väsentliga är ännu ett bevis på verklig livsokunnighet. Utveckling är ett energiresultat. Liv är energi, och där energi saknas, finns icke liv värt namnet.

³Tankar är ting. Tankar är framför allt energier. Dessa två fakta är människorna aningslösa om.

⁴Involutionsatomerna är inga livlösa ting utan har passiv medvetenhet. Denna passiva medvetenhet påverkas av alla evolutionsväsens aktiva medvetenhet. De energier mänskligheten handskas med hör till denna kategori.

⁵Blir atomerna i de mikroorganismer, som föres omkring i luften, aktiverade av mänskliga repellerande hatvibrationer, så kan de yttra sig på det sätt som kallas "epidemier", och i ett otal variationer. Nya sjukdomar kommer alltid att uppstå, så länge mänsklighetens medvetenhetsyttringar är repellerande, och de energier som alltid beledsagar medvetenhetsyttringarna måste få utlopp på något sätt. Detta är en faktor, som forskningen måste särskilt beakta. Den kommer att i många avseenden bli revolutionerande ifråga om traditionella betraktelsesätt. Ännu ett bevis på esoteriska kunskapens överensstämmelse med verkligheten.

⁶Esoterikern vet att han handskas med energier och att dessa måste frambringa verkningar. Han bör då också ha klart för sig (och detta är viktigt) att han, när han väl målmedvetet inriktar sig på att tjäna livet, sätter i gång en energiström verkande i samma riktning och påverkande omständigheterna. Livet skall då visa sig motsvara hans tillförsikt och han befrias från fruktan och oro för framtiden.

6.28 Kunskap är energianvändning

¹De som har esoterisk kunskap vet att de alltid arbetar med energier, eftersom varje medvetenhetsyttring samtidigt är materieenergi. Varje känsla och tanke har sin effekt. Insikten om detta gör det lättare förstå att lagen för orsak och verkan gäller även för medvetenheten. Kommer därtill att det mentala är högsta materielag, som genomsnittsindividerna arbetar med, och att varje högre slag har större energieffekt, så inser man att tänkandet är förnämsta skörde-faktorn. Detta förklarar också gnostiska uttrycket "människan är vad hon tänker", i framtida inkarnationer blir vad hon tänker i denna.

²För självförvärv av kunskap (och självförvärvad kunskap är den enda oförlorbara kunskapen) fordras attraktion till det man vill lära känna. Esoteriken har symboliskt uttryckt detta med att "kärleken är vägen till gud" (esoteriskt: attraktionens lag). Det är den energi som aktiverar "kontaktmekanismen" och möjliggör medvetenhetens identitet med det efterfrågades medvetenhetsinnehåll. Det räcker inte att studera den yttre formen (materieaspekten), utan det fordras kontakt med det levande som i formen strävar efter att taga sig uttryck. Det första esoteriska forskaren får lära sig är att "aldrig bedöma efter skenet", ty det måste bli vilseledande. Det lär också vara det svåraste att lära. Den andra läxan består i att bristen i egna "kontaktmekanismen" ger felaktigt utslag.

³Vetandet består av energiladdade mentalmolekyler. Ju högre materielag, desto större energieffekt. Det är en sak de bör besinna som vill avnjuta sitt kunskapsförvärv i behaglig ro. Dylig egocentrisk individualism är orsaken till myckenheten av vår tids neuroser.

⁴Först uppfattas saken såsom idé, sedan i dess konkreta gestaltning, så i dess relationer till erforderliga energin och lagarna för rörelsen. Slutligen kan materieenergierna dirigeras så, att effekten blir den avsedda.

6.29 Kunskapen måste omsättas i handling

¹Att utvecklas innebär icke endast att förvärva allt högre slag av medvetenhet med åtföljande materieenergi utan även att ändamålsenligt begagna dessa medvetenhets- och energislag. Att leva innebär att handskas med krafter. Ideerna är krafter, och används de icke av jaget, så används de av höljena enligt dessas inneboende tendenser, och det blir sällan till monadens fördel.

²Motsvarande gäller kunskapen: att kunna tillägna sig kunskapen är en särskild förmåga; en annan lika viktig förmåga är att nyttiggöra kunskapen, att tillämpa den ändamålsenligt och effektivt. All kunskap missbrukas. Och detta av flera orsaker, icke blott oförmågan att rätt tillämpa fakta eller individuella självskheten utan även emedan ideerna samtidigt är energier, som människan är aningslös om och icke kan rätt använda.

³Kunskap är energi, och får energin icke rätt användning, blir misstag oundvikliga. Liv är experiment, som ger erfarenhet. Vi kan bespara oss mycken onödig erfarenhet genom att tillämpa den kunskap om livslagarna som finns. Vi kan därigenom bespara oss många inkarnationer. Det var det obegränsade antalet inkarnationer de invigda menade med ”straffet i evigt helvete”, misstolkat som all annan esoterisk symbolik.

⁴Den okunnige handskas med krafter, om vilkas verkningsätt och effekt han är aningslös. Till exempel de energier, som strömmar in i eterhöljet, når även organismen. Omsätts dessa icke i ändamålsenlig verksamhet, finns risk för överstimulering. Möjligheten att upplagra i energiförråd är begränsad. Och risk finns alltid att dessa oförutsett kan urladda sig. Resultatet blir dels sjukdomar i organismen, dels vitalisering av höljescentra under diafragman, eftersom just dessa är verksamma. Centra över diafragman är de enda, som möjliggör sunt förnuft och ändamålsenligt liv i enlighet med livslagarna, och dessa högre centra påverkas ytterst sällan. Det är således icke märkvärdigt att mänskligheten fortfarande befinner sig på eller i närheten av barbarstadiet. Den saknar kunskapen om verkligheten, som väsentligen är kunskapen om energier. Tanken är största energikällan och kan, ifall den ändamålsenligt användes, åstadkomma det som okunnigheten fortfarande kallar ”underverk”.

⁵Ofta är det människans önskan att förstå livets mening och få klarhet om hur hon skall leva ett förnuftigt liv, som gör att hon intresserar sig för esoteriska kunskapen. Hon förvärvar ett teoretiskt vetande, som ger henne klarhet. Hon har fått svar på frågor hon grubblat över och är sedan fullt belåten med att få odla förstajagets egoistiska intressen. Men om hon tänkte litet längre, på kommande inkarnationer, skulle hon göra klokt i att taga livet mera på allvar. Ty den som vill utveckling behöver väckas, och det kan bli ganska obehaglig omskolning. Den som tycker att fysiska livet är något att stå efter, har tydligen icke fått upp ögonen för hurudant det egentligen är. Det kunde hon annars lära genom att se sig om i världen och fråga sig, när hon ser hur de flesta lever, om hon skulle vilja vara i deras ställe. Det finns nämligen möjlighet att uppleva det hon skulle ge allt för att slippa. Det finns intet annat helvete än det fysiska livet. Men den som får uppleva den sidan av livet, instämmer nog med det 45-jag, som kallade fysiska världen för ”ett verkligt, kallt helvete”. Andra säger ”ett hett helvete”.

6.30 Självförverkligande

¹Esoteriken vill icke bara ge oss kunskap om verkligheten utan också visa oss hur vi skall utveckla medvetenheten, just detta som är tillvarons mening.

²Esoteriken är icke endast en vetenskap. Den är även en levnadskonst. Den visar oss hur vi skall leva för att kunna utveckla vår medvetenhet. Denna kunskap blir, om den icke omsätts i levande liv, icke endast död kunskap utan även ett hinder för utvecklingen. Att kunskap medför ansvar för rätt bruk av detta vetande, må vara en nyhet för ”oinvigda”. Men kanske man kan börja inse detta, om man får veta, att ideer är energier, som verkar destruktivt, om de icke får verka konstruktivt.

³Individen måste enligt lagen för självförverkligande själv söka, själv finna, själv förverkliga. Den kunskap han får är anvisningar och att fatta såsom hjälp till självhjälp. Livet är ett

experimenterande med krafter. Den som följer anvisningarna behöver icke riskera att experimentera på måfå och med destruktivt resultat. Och de resultat som uppnås bekräftar anvisningarnas riktighet.

⁴De som med tillspetsad målmedvetenhet vill göra allvar av självförverkligandet, kan ha det olika svårt, beroende på utvecklingsnivå och dålig skörd. De som befinner sig på humanitetsstadiet, har redan nått så höga vibrationer att ansträngningen för dem är högst obetydlig. På lägre kulturnivåer kan ansträngningen att hålla hög vibrationskala medföra total brist på balans. Repellerande egenskaperna kan tidvis taga ledningen och draga ner jaget från dess vibrationshöjd.

⁵Monadens självaktivering av medvetenheten, dess uppnående av allt högre riken, sammanhänger med dess förmåga att behärska energierna i höljena. Det är individens sak att genom självdisciplin automatiskt förvärva hithörande förmågor. När detta lyckats till viss procent och han insett sin kollektivtillhörighet och därmed nödvändigheten att leva för andra, erhåller han de fakta som möjliggör för honom att upptäcka och tillämpa de ändamålsenliga metoderna.

⁶Att "allt är energi" betyder ingalunda att existerande energi står till individens förfogande. Uppstigandet genom världarna består i lösandet av en oavbruten serie energiproblem.

6.31 Magi

¹Västerländska filosofin har ännu icke insett att alla medvetenhetsyttringar samtidigt är energiyttringar. Man har trott att tanken är något enbart subjektivt eller på sin höjd en molekylrörelse i hjärnan utan annan effekt. Tanken är en medvetenhetsyttring beledsagad av en energiyttring, som bildar en form i mentalmaterien, frambringar en mentalelemental. När mänskligheten en gång förvärvat kunskap om mentalmedvetenhetens energimöjligheter, är "kraftproblemet" i fysiska världen löst.

²Magi är kunskapen om metoden att med mental materieenergi påverka fysisk-eteriska materieenergi att åstadkomma förändringar även i grovfysiska molekylarslagen. Den kunskapen anförtros endast dem som ej kan förledas till att missbruka makt. Den kunskapen förblir esoterisk, tills hela mänskligheten nått humanitetsstadiet och lärt sig inse att frihet är makt och att verkliga maktens förutsättning är insikten om det med makten förbundna ansvaret. Vår nuvarande mänsklighet saknar förutsättningar att inse det. Den är alltför hopplöst okunnig och alltför egoistisk för att kunna anförtros denna fruktansvärda makt. Alldenstund all makt missbrukas, i bästa fall enbart av okunnighet, får mänskligheten finna sig i att sakna kunskap om alla andra naturkrafter än den den lyckas själv upptäcka.

³Det finns ingenting, som icke mentalmaterien kan utföra i fysiska materien, när mentala materien används såsom energi och dirigeras av objektiv mental medvetenhet enligt mentalmateriales lagar.

⁴Ju högre molekylarslag, desto starkare hithörande energi. Detta gäller i ännu högre grad för atomslagen. De mentala molekylarslagens energi är tusentals gånger mäktigare än den s.k. atombombens. Som väl är, saknar människorna vetskap om dessa energilagor och metoden för energiernas handhavande. Det hindrar icke att mänsklighetens samlade mentalenergi kan verka lika destruktivt som någonsin naturkrafterna och också gör det utan att någon människa ens anar upphovet. Planethierarkin nöjer sig med att påpeka saken. Det får bli mänsklighetens sak att en gång i framtiden, i femte aktivitetseonen, göra erforderliga upptäckter. Men då har också 60 procent av mänskligheten nått åtminstone humanitetsstadiet och övriga 40 procent överförts till ett annat klot.

6.32 Allvetenhet och allmakt

¹Allvetenheten och allmakten är dels absoluta, dels relativa. Absolut kosmisk allvetenhet och allmakt har endast de monader som i expansionen (genom världarna 46–1) nått högsta kosmiska världen, värld 1, eftersom de har kunskap om de tre verklighetsaspekterna och dessas yttringar i

alla de 49 kosmiska atomvärldarna. Endast de kan till exempel upptäcka uratomerna i fysiska atomen. Endast de har kännedom om samtliga naturlagar och livslagar i hela kosmos och tillämpar dem fulländat. Alla de monader, som visserligen nått något av expansionsrikerna men ännu inte högsta gudomsrikets värld 1, har allvetenhet och allmakt i relativ mening.

²Det slags allvetenhet, som till exempel vi tillskriver 45-jagen i femte naturriket, avser den relativa allvetenhet som är möjlig för en medvetenhet, som kan upptäcka uratomernas sammansättningar i de tre lägsta atomvärldarna (47–49). Varje högre atomslags energier behärskar samtliga lägre atomslags. Detta gör att ett 45-jag kan behandla fysiska materiens sammansättningar på ett sätt, som okunnigheten kallar ”trolleri”. Ju högre atomslags energi, som kommer till användning i lägre världar, desto mera fulländad är produkten, därför att den alltmer är i överensstämmelse med den slutliga idealprodukten (den ”absoluta”), vilken skulle kunna frambringas av individer i högsta kosmiska världen, vilka kunde manipulera med uratomerna. I lägre riken får de nöja sig med hithörande insikts möjlighet och resurserna för åtkomliga atomslags energier.

6.33 *Esoteriska talesätt avseende rörelseaspekten*

¹Dynamis verkar allt i allt, och såsom följd därav är allting rörelse. Dynamis verkar i varje uratom, monad. Eftersom hela kosmos är sammansatt av uratomer, kan man säga, att ”allting är energi”, naturligtvis i en helt annan mening än kärnfysikernas tro att ”materien upplöses i energi”.

²”Allt rör sig” eller ”allt är energi” eller ”allt består av vibrationer” eller ”högre materia är energi för lägre materia” uttrycker alla samma sak. ”Allt består av atomer” innebär att allt också är energi. Det betyder att allt är verkningar av orsaker. Likaväl som man säger att människan är ett aggregat av atomer, kan man säga att hon är ett aggregat av energier och att verkliga förståelsen vinnes först, när man insett detta. Människlighetens liv i politiskt, socialt, ekonomiskt, kulturellt etc. hänseende och framför allt i medvetenhetshänseende är ett samspel av energier. Att uppfatta dessa och härleda verkningarna till rätta orsakerna ger den verkliga förståelsen för skeendet. Livet består ej i omständigheter utan i energiernas verksamhet.

³”Energi (vibrationer) följer tanken.” Riktigt tänkande i överensstämmelse med verkligheten är en väsentlig faktor för fortsatta utvecklingen. Illusioner och fiktioner verkar i det långa loppet desorganiserande på alla våra höljen med dessas tre aspekter, alltså i materiellt hänseende, i aktivitets- och medvetenhetshänseende.

6.34 *Avslutande betraktelse över viljan*

¹Det revolutionerande i hylozoikens förkunnelse är framhävandet av rörelseaspekten, energiaspekten, viljeaspekten. Det är energin, som bygger kosmos, håller aggregaten (samtliga materieformer i kosmos, inklusive de olika slagen av atomer) samman, möjliggör utveckling. Detta beträffande rörelseaspektens förhållande till medvetenhetsaspekten. Ty det är energin, som är uppenbarelsens källa. Rätt bruk av energin löser alla problem. Rätt bruk är i enlighet med Lagen och kan aldrig råka i konflikt med kosmiska energierna. Rätt bruk visar vägen och banar vägen. Viktig är insikten att varje medvetenhetsyttring samtidigt är energiyttring och att denna måste få sin effekt. Människan producerar energi genom sina medvetenhetsyttringar i alla sina höljen. Därav är hon aningslös och vet ej att, ifall dessa energier icke får ändamålsenliga utlopp, de blir oförnuftiga eller skadliga. Därav kommer alla sjukdomar; verklig hälsa gör organismen oemottaglig för angrepp.

²Olaglig vilja, vilja använd i trots mot livslagarna, förekommer bara i förstatriadens materier, världar och höljen. Från kausalvärlden uppåt gäller att medvetenheten utvecklas med viljan och måste göra det. Detta innebär såväl förståelse av livslagar som förmåga och vilja att tillämpa dem.

³I högre riken, övermänniskliga riken, gäller allt mera: du vill det du kan och du kan det du vill,

och så är det därför att i dessa riken både vilja och kunna är i enlighet med lagen. Dessutom är individen i dessa högre riken aldrig ensam i vare sig viljandet eller kunnandet utan är alltid en medlem av ett kollektivväsen med gemensam medvetenhet och gemensam vilja. Vidare gäller, utom givetvis i högsta riket, att ännu högre rikens kollektivväsens råd och anvisningar alltid kan erhållas i den mån det lägre kollektivväsendet behöver dessa för fullgörandet av sina funktioner.

⁴Förstajaget, genomsnittsmänniskan, går mekaniskt emot ödeslagen, gör uppror mot ödet. Potentiella andrajaget (lärjungen, medlemmen av nya gruppen av världstjänare) lär sig att underordna sig ödet, samarbeta med Augoeides. Aktuella andrajaget (46-jaget) har blivit ett med sitt öde, har förenat sin individuella vilja med kollektiva ödets vilja – livslagarnas uppfyllelse i hans fall. 46-jaget och i ännu högre grad 45-jaget styr ödet, är inte slav under ödet, är inte slav under impulser, kan styra det intryck han gör på andra, ser in i framtiden och väljer i varje ögonblick avsiktligt och medvetet det handlingsalternativ som leder till önskat resultat. Därmed blir han i allt ökande grad herre över framtiden. Då icke bara förutser han framtiden utan förutbestämmer den. 46-jaget förutser framtiden, 45-jaget förutbestämmer framtiden.

⁵I anslutning till undervisningen om dessa förhållanden anbefalles aspiranten en särskild övning. Den handlar om att han i varje situation, där han skall handla eller yttra sig i fysiska världen, skall genom föregående aktiv reflektion styra sig själv till bästa möjliga handlandet och yttrandet; till exempel av tre möjliga alternativ han visualiserat välja det bästa. När han så övar kan han i ökande grad ersätta mekaniska handlingar med avsiktliga och göra avsiktliga medvetna liksom ersätta laglösa, planlösa och ändamålslösa med lagenliga, planmässiga och ändamålsenliga.

⁶I de tidiga skedena av lärjungens kontakt med andrajagsmedvetenheten blir han lätt överväldigad av enhetsupplevelsens medvetenhetsaspekt, övermänskliga kärleken–visdomen, och frestas utbrista, ”detta är allt man behöver”. Men den invigdes vidare och djupare erfarenhet av egen oförmåga, bristande kraft och otillräcklig energi lär honom att viljan återstår att erövra. Liksom han tidigare insett att det finns en gräns för vad han med blotta lärdomen och kunskapen kan uträtta, blir han nu varse att han med all sin kausala förståelse och essentiala enhetsmedvetenhet likväl är begränsad på sätt han förut icke ens anat.

⁷Det har sagts att lidande finns bara i människans världar. Detta avser dock endast egoisters lidande. Visst lidande finns även i högre världar, strängt taget och egentligen i alla världar utom den allra högsta, nämligen lidande i meningen av begränsning av möjlig livsupplevelse. Alltid ser medvetenheten framåt, anande möjligheter att uppnå högre tillstånd av mer kvalitativt vara, djupare livsgemenskap med allt fler medväsen, större förmåga att tjäna och gagna dessa väsen, vilket skänker den enda sanna lyckan, glädjen, sällheten. Men eftersom medvetenheten alltid ser längre än förmågan räcker, är där ett svalg befast mellan veta och kunna, och i insikten om detta, ibland skenbart oöverbryggliga svalg, finns lidande. ”Jag vill, jag säger mig vilja, men eftersom jag inte förmår, är denna vilja alltjämt för svag.”

⁸Lidande finns för monader i lägre världar, förstajagets världar, så länge monaderna måste inkarnera och skörda vad de sått. Att effektivera dessa monaders medvetenhetsevolution så, att de sår gott i stället för ont och når högre riken, är att förkorta deras lidandesväg. Men monadernas medvetenhetsevolution är en process, som sker i ofantliga kollektiv, och dylika i lägre världar styres mycket av en lag liknande tröghetslagen i fysiken. Det är för att i görligaste mån övervinna denna tröghet, minska kraftförlusterna vid nerdimensioneringen av de energier högre rikens kollektivväsen sänder ner till lägre riken såsom nödvändiga drivkrafter i dessas evolution, som materieaspektens sjuserier i lägre atomvärldar är byggda i bästa möjliga analogi med dem i högre och ytterst med högsta sjuserien (1–7). Också detta arbete med att förkorta lidandet genom att effektivera energicirkulationen är ett oavbrutet kärleksverk, en aldrig upphörande gård av medkänsla vi får av de ”levande buddhaerna”, våra äldre bröder i högre riken.

LA 2016-06-07.